

EL GATO BUTCH Y OTROS POEMAS

Tsvetanka Elénkova

Versiones directas del búlgaro:

Reynol Pérez Vásquez

ÍCONOS CON NIMBO

Los íconos con nimbo
son sombras en el fondo de santos
que nadan en el agua
y el sol los ilumina
(Miran a Dios cara a cara)

ИКОНИ С НИМБ

Иконите с нимб
са сенки на дъното на светци
които плуват във водата
и слънцето ги осветява
/Гледат Бог право в лицето/

Tsvetanka Elénkova nació en 1968 en la ciudad de Sofía. Redactor en jefe de la revista bimestral *Europa 2001*, editora de la revista literaria griega *Helios*. Es autora de tres poemarios, *El séptimo gesto*, el más reciente. Traduce autores griegos, norteamericanos e ingleses. Sus poemas han aparecido en diversas publicaciones de Inglaterra, Francia, Grecia, Chipre, Serbia, Croacia, Macedonia, Turquía, Ucrania, Argentina, México y Estados Unidos. Miembro del Consejo Internacional de Escritores y traductores con sede en la isla de Rodas, Grecia.

EL RECUERDO

Cuando alguien ha concluido algo
 incluso a la fuerza
 sientes después
 como si hubiera sido hace ya mucho
 y en poquísimo tiempo
 El tiempo se acumula encoge
 igual que una prenda de algodón
 sin lavar antes
 que compraras
 –la elección siempre es tuya–
 y nunca más puedes ponerte
 O la regalas a alguien
 entonces más pequeño que tú:
 el recuerdo
 O la guardas muy arriba
 en el armario con las demás cosas
 las cuales algún día tus hijos
 redescubren

СПОМЕНЪТ

Когато някой нещо свърши
 дори и насила
 после чувстваш
 сякаш е било много отдавна
 и за съвсем кратко
 Времето се събира оттегля
 подобно на памучна дреха
 неизпрана предварително
 която купуваш
 /изборът винаги е твой/
 и не става за носене повече
 Или я подаряваш на някой
 по-малък от теб тогава -
 споменът
 Или я прибиращ високо
 в гардероба с другите неща
 които някой ден децата ти
 преоткриват

EL GATO

Mi pequ
 tampoco
 mas cada
 A mi gat
 no le agr
 ni que lo
 pero cad
 como un
 Cuando
 mi gato
 Por más
 algunas
 Un gato

* Juego intr
 que para el

EL GATO BUTCH

Mi pequeño felino no posee el olfato de un perro
 tampoco me aguarda en la puerta
 mas cada noche retorna conmigo
 A mi gato como a todos los gatos
 no le agrada caer sobre su lomo
 ni que lo tires del rabo
 pero cada mañana se duerme de espaldas a mí
 como un chiquitín y ronronea
 Cuando desea demostrarme su amor
 mi gato me cala sus uñas
 Por más tierno y cuidadoso que sea
 algunas veces duele
 Un gato es siempre gata¹

¹ Juego intraducible de la autora. En búlgaro el vocablo genérico para señalar gato es femenino (котка), mientras que para el macho es en masculino (котарак).

КОТКАТА БЪЧ

Котката ми не е с нюх на куче
 нито ме чака на вратата
 но всяка вечер се прибира с мен
 Котката ми като всички котки
 не обича да пада по гръб
 нито да я пипаш за опашката
 но всяка сутрин заспива с гръб към мен
 като малко дете и мърка
 Когато иска да ми покаже любовта си
 котката ми ме тъпче и пуска ноктите си
 Колкото и нежна и внимателна да е
 понякога боли
 Котка е винаги в женски род

ACOGIDA

A mi padre y a Butch
 Jamás sabemos cuándo vemos a alguien
 por última vez
 Sólo sentimos una pesadumbre
 como aquella en que mi padre se alejó
 de casa
 como aquella en que mi gato retornó
 a casa
 Tan enflaquecidos
 Quizá partimos aun antes
 de haber partido
 Después los enterramos
 –o los arrojamos a la basura–
 lo cual es más o menos lo mismo
 acaso no son también los cementerios vertedero
 A alguien no avisamos
 otro hay que no se entera
 Luego de años llaman para saludar
 y en lugar de eso formulan condolencias
 Ese día empero algo extraño sucedió
 algo sumamente extraño
 Ejecutaron la Novena sinfonía de Beethoven
 y el tránsito fue detenido a causa de un desfile militar
 como si estuvieran recibiendo a un ilustre visitante

PSICOTERAPIA

Has escuchado alguna vez el sonido de una piedra
 al caer en el agua
 como aquel de los delfines de las ballenas
 a una distancia enorme
 o el de mi icono
 que se desprendió de la pared
 y cayó en mi sueño
 No sólo los cuerpos se hundan

ПОСРЕЩАНЕ

на баща ми и Бъч

Никога не знаем кога виждаме някого
за последно
Една тъга само чувстваме
като онази когато баща ми се отдалечи
от къщата
като онази когато котката ми се прибра
в къщата
Толкова отслабнали
А може би си отиваме преди още
да сме си отишли
После ги погребваме
/или изхвърляме на боклука/
което е горе-долу същото
нали и гробищата са място за отпадъци
На някого не казваме
друг не знае
Обаждат се след години да те чуят
а вместо това изказват съболезнования
Този ден обаче нещо странно се случи
нещо много странно
Свириха Девета симфония на Бетовен
и движението бе спряно заради Военен парад
сякаш посрещаха много важен гост

ПСИХОТЕРАПИЯ

Чувал ли си някога звукът на камък
който пада във вода
като този на делфините на китовете
на дълго разстояние
или на иконата ми
която се откачи от стената
и изгромоли в съня ми
Не само телата потъват

EL PAÍS NEGRO

Estoy viajando por un país negro
el agua en él es ardiente
el viento abrasa
y la presión es tan alta
que te oprime por todos lados:
una escafandra
No hay gente excepto aquellos
a quienes has temido alguna vez
El miedo crece como árboles
de gris corteza y ojos incontables
un arce un fresno un olmo
No hay sitio en dónde reposar
y no obstante ser de día
pareciera de noche
La tierra es negra y no brota la hierba
Sólo alguien de botas de goma hasta la rodilla
transita por doquier
no siembra semillas sino que las recoge de la tierra
a las inservibles les deja su cascarilla
para que poco a poco la rebanen:
el borde filoso de un papel
En esta tierra el papel es para cortarte
no para escribir en él
y las heridas son junco
por todas partes entre el agua

ЧЕРНАТА СТРАНА

Пътувам в една черна страна
 в нея водата е гореща
 въздухът пари
 и налягането е толкова голямо
 че те притиска отвсякъде -
 водолазен костюм
 Няма хора освен онези
 от които някога си се страхувал
 Страхът расте като дървета
 със сива кора и много очи
 клен ясен бряст
 Няма място къде да си починеш
 и макар да е ден
 денят изглежда нощ
 Земята е черна и не расте трева
 Само един с гумени ботуши до колене
 ходи навсякъде
 не сее семена а ги събира от пръстта
 негодните остава с люспите им
 да я режат малко по малко -
 острият край на хартия
 В тази земя хартията е за да те порязва
 не за да пишеш на нея
 и раните са тръстики
 навсякъде сред водата

PATRICIA SEVERÍN, POEMAS
CON BICHOS

Laura Yasan

Laura Yasan, poeta argentina nacida en 1960. Coordinó diversos talleres de escritura. Publicó los libros de poemas *Doble de alma* (1995), *Cambiar las armas* (1997), *Lobo negro* (Buenos Aires y San José de Costa Rica, 1999), *Cadillón para desesperados* (2001) y *Tracción a sangre* (2004). *Lobo negro* recibió el Premio de Poesía EDUCX (Costa Rica, 1998) y el 3° Premio del Fondo Nacional de las Artes (Buenos Aires, 1998). *Cadillón para desesperados* recibió mención especial en el IV Premio Internacional de Poesía Ciudad de Medellín (Colombia, 2002). Su obra está parcialmente traducida al inglés y publicada en la antología *Poetry Ireland Review* (Irlanda, 2002).